

РЕШЕНИЕ

№ 7606

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 19.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **8991** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.257 АПК вр. с чл.61, ал.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по искане на П. Д., гражданин на А., да бъде осъдена Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС да извърши действие по регистрация по чл.61, ал.2 от ЗУБ на лицето по негова молба рег.№10411 от 30.05.2013г. като алтернативно се прави искането, ако има регистрация до времето на извършването ѝ да се обяви бездействието от страна на ответника за незаконосъобразно.

Жалбата в съдебно заседание се поддържа от адв.А. с писмена молба.

Ответната страна –редовно призована не се представлява.

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба рег.№10411 от 30.05.2013г П. Д., гражданин на А., е поискал от Държавната агенция по бежанците /ДАБ/ да бъде извършена регистрация по чл.61, ал.2 от ЗУБ, каквато регистрация не е извършена вкл. до приключване на устните състезания по делото.

В жалбата има позоваване на разпоредбите на чл.61, ал.2 от ЗУБ, съгласно която чужденецът, подал молба за предоставяне на статут, се регистрира в ДАБ и му се открива лично дело. Също се визира, че при регистрирането се снемат данни за имената, гражданството, датата и мястото на раждане, пола, семейното положение и

родствените връзки, документите за самоличност и други документи на чужденците /чл.63, ал.2 от ЗУБ/, вкл. се определя дата за провеждане на интервю /чл.63а, ал.1 от ЗУБ/. Излага се довода, че в закона няма срок за регистрация, като единственият срок от 15 дни е по чл.58, ал.6 от ЗУБ и обхваща молителят да се уведоми за процедурата, за правата и задълженията си, както и за организации, които предоставят социална помощ на бежанци. С оглед посоченото –се твърди, че след като няма срок в специалния закон – се прилагат общите правила на АПК - чл.57, ал.1 от АПК – 14-дневен срок за извършването на регистрацията вкл. при необходимост за събиране на доказателства - 30дни или за становище от друг орган още 15 дни или не повече от 45 дни. Подчертава се, че основен принцип в административния процес е бързината и процесуалната икономия. С оглед всичко изложено –се твърди, че от датата на подаване на молба от 30.05.2013г. ДАБ незаконосъобразно бездейства по смисъла на чл.257, ал.1 от АПК, поради което се моли да бъде осъдена да извърши регистрацията по чл.61, ал.2 от ЗУБ. Има позоваване на съдебна практика решение №12659/07.10.2011г. по адм.дело 6564/2011г. III о. ВАС.

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Първо по алтернативното искане, по което не са налице основания за произнасяне, следва да се има предвид следното: дори да беше извършена до устните състезания регистрация - разпоредбата на чл.257 АПК позволява на състава да се произнесе с 2 диспозитива по същество: или да уважи искането и да осъди ответника за извършването на действието като съответно му определи и срок – или да отхвърли искането. В производството по чл.257 АПК не съществува възможност съдът до извършване на действието по регистрацията за този период да обяви бездействието за незаконосъобразно и в частта на искането от извършването му да постанови отхвърлителен диспозитив. Освен това алтернативните искания респ. евентуалните претенции /възможни в гражданското съдопроизводство/ са с оглед волята на правещата ги страна и не зависят от поведението на ответника най-вече от същото в хода на административния процес, ето защо и на последния не са познати.

Конкретно, както се подчерта – няма извършена регистрация. За същата в ЗУБ няма определен срок, като последната не е свързана с постановяването на индивидуален административен акт, за да са приложими срокове по чл.57 от АПК за издаването му. В АПК няма определен срок за извършването на конкретно фактическо действие, каквото представлява регистрацията, но същото по аргумент на по-силното основание – след като за ИАА следва в определен срок да се установяват фактите, на които ще се основава- то за извършването на фактическо действие от страна на администрацията – не следва да има срок освен, ако законодателят в специалния закон не го е предвидил. Ето защо съдът прави извода, че молбата е следвало да се регистрира от постъпването ѝ. В подкрепа на изложеното са и следните допълнителни доводи: регистрацията е свързана с последици /могат да се дефинират като облагодетелстващи го/ за чужденеца- открива му се досие, насрочва му се дата за интервю. Без регистрацията – чужденецът не може да има досие и не може да отиде на интервю, съгласно което –ако молбата му е основателна може във връзка чл.70, ал.1 т.3 от ЗУБ да започне производството по общия ред. Същото е свързано с предоставянето на правата по чл.29 от ЗУБ –право да остане на територията на страната, право на подслон и храна, право на социално и здравно подпомагане. Ето защо в случая за регистрацията не се прилагат изискванията и сроковете за издаване на ИАА, тъй като не се установяват факти, въз основа на които да се направи съответното властническо волеизявление по

издаването или не на конкретен ИАА. Видно от чл.63, ал.2 от ЗУБ - при регистрирането ДАБ само сменя данни за имената, гражданството, датата и мястото на раждане, пола, семейното положение и родствените връзки, документите за самоличност и други документи на чужденците т.е. за да открие лично досие от самия чужденец ДАБ установява изложените данни, които всъщност са посочени в молбата за регистрация. Нищо повече не се проучва и извършва. Отделно целта на регистрацията е да се получат данни за чужденеца от самия него, Тази цел изисква самата регистрация да се извърши незабавно или в най-кратки срокове, за да може да се насрочи дата за интервю, от което произнасяне на интервюиращия орган –ще започне производството по общия ред при уважаване на молбата вкл. лицето ще има право да пребивава в страната /чл.29/, право на здравно осигуряване. Понастоящем 6 месеца няма регистрация на лицето, а то пребивава на територията на страна без да се знае кое е, откъде идва и т.н., тъй като няма регистрация. Отделно ЗУБ не предвижда възможност да не се регистрира чужденец по подадена от него молба. В този смисъл председателят на ДАБ, е задължен във всички случаи, в които лицето търси защита, да регистрира молбата му и да открие лично дело и с оглед всичко изложено и предвид принципа за бързина по чл.11 от АПК – това следва да стане незабавно. Съответно, ако няма регистрация органът се осъжда за извършването ѝ. В този смисъл решение № 14261 от 4.11.2011 г. на ВАС по адм. д. № 6992/2011 г., III о. вкл. в същото е посочено, че „регистрацията, като част административното производство, не е начало на същото, а е фактическо действие, което законът вменява като задължение на административния орган”. Съдът съобразява, че по молбата за регистрация в съдебната практика бездействието се разглежда като такова по чл.257 от АПК т.е. бездействие по задължение произтичащо пряко от нормативен акт оспоримо безсрочно, макар в случая ДАБ да няма служебно задължение да регистрира всеки един чужденец, а последният трябва да подаде молба т.е. има неизвършване на фактическо действие, дължимо по силата на закона, но след подаване на искане. В този смисъл за разликата между двете разпоредби е решение № 5654 от 23.04.2013 г. на ВАС по адм. д. № 6966/2012 г., V на ВАС визиращо, че отликата между чл.256 и чл.257 АПК е в това следва ли да има искане от заинтересована страна и в срока за оспорване, защото при искане бездействието е незаконосъобразно от депозирането му. Наличието на срок за оспорване от 14 дни от депозиране на искането по чл.256 АПК –от друга страна показва, че ответникът не може да бездейства вкл. в никакъв срок т.е. веднага дължи извършването на действието, поради което същото може да си оспори в 14 -дневен срок, подобно на сроковете при оспорването на ИАА. Следователно изложеното е индиция, че при бездействията по чл.256 и чл.257 от АПК – ответникът „изпада в забава” т.е. изпада в състояние на незаконосъобразно бездействие веднага, освен ако специален закон не предвижда срок. Имайки предвид обаче спецификата на производството по ЗУБ и че се касае за лица без познания за езика на страната ни – то правилно исканията се квалифицират като такива по чл.257 от АПК без срок за оспорване.

Следователно- налице е незаконосъобразно бездействие от момента на подаването на молбата, поради което искането на молителя по чл.257 АПК следва да се уважи. Определянето на срок по чл.257 не е с оглед това на ответната страна да се даде време за извършване на самото действие, а е с оглед дисциплинирането на ответника и съответно след този срок да има наличието на ясна хипотеза по неизпълнение на съдебно решение.

ВОДИМ СЪДЪТ на основание чл.257 АПК вр. с чл.61, ал.2 от ЗУБ

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавната агенция за бежанците да извърши регистрация по чл.61, ал.2 от ЗУБ на подадената молба №10411 от 30.05.2013г. от П. Д., гражданин на А., като ОПРЕДЕЛЯ срок от 7 дни за това.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: